

3101 2. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874.

3102

Nar — indrette Sagen saaledes, at der ingen Uleilighed skal komme ud deraf. Naar man fastholder den Bestemmelse, at der vel bevilges 130,000 Rbd. for det kommende Nar, men at der i det Hele kun endnu maa anvendes indtil 150,000 Rbd., saaledes at der altsaa kun bliver 20,000 Rbd. tilbage, vil jeg ikke lade Arbejderne udføre efter det Forslag, som nu foreligger, og som bedst vil kunne ses af den hele Opgjørelse, som findes Spalte 251—52 i Betænkningen. Jeg vil med andre Ord udsætte at paabegynde visse Foretagender, og vil altsaa ikke kunne anvende dette Beløb til Havens Fuldkommengjørelse, men deraf vil følge en Udsættelse, som maaste kan strække sig over en længere Tid. Den vil under alle Omstændigheder strække sig over indværende Nar, og dette vil atter have til Følge, at Romningen af den gamle botaniske Have, og at den Benyttelse, hvortil den skulde afgives, udsættes, saaledes at det dog til Syvende og Sidst er et Spørgsmaal, hvad der betaler sig bedst i finantsiel Henseende. Nogen anden Veikun og vil jeg imidlertid ikke følge. Jeg kan paa ingen Maade anerkjende, at en Ministers Stilling ligeoverfor Udvalget og Thinget skulde være saaledes, at disse kunde sige: Du skal udføre dette Arbejde for denne Sum, og vi ville have det Hele derfor. Der er dog et Ord, som siger, at udover den syftte Mulighed kan man ikke gaa, og det er altsaa sikkert, at Noget maa opgives. Hvad der i nærværende Tilfælde maa opgives, falder af sig selv, thi der er jo egentlig kun to store Hovedsummer, hvorom det her gjælder. Der er det Hele Værthus og Alt, hvad dermed staar i Forbindelse, og der er af Bygninger navnlig Museumsbygningen. Med Hensyn til Værthuset er man imidlertid stillet saaledes, at to særdeles hæderlige Mænd, og dertil rige og velstaaende Mænd — dette hører ogsaa til — have afsluttet en Kontrakt med os til Priser, som umulig senere kunde have været opnaaede, og der er da intet Andet at gjøre end at fastholde denne Kontrakt. Der er altsaa kun Museumsbygningen tilbage. Spørgsmaalet er stillet saaledes, at dersom man gaar ind paa Ministerens Begjering om de 130,000 Rbd., uden atter dertil at knytte den Betingelse, at der kun i det Hele maa anvendes 150,000 Rbd., vil Arbejdet skride frem i Overensstemmelse med, hvad der er opført paa det foreliggende Skema. Dersom man derimod fastholder Bestemmelsen om, at der i det Hele maa anvendes 150,000 Rbd., saaledes at der kun bliver 20,000 Rbd. tilbage, vil ingen Minister, og jeg i det Mindste ikke, anvende de 130,000

Rbd. efter Skemaet. Derved vilde jeg komme ind paa at anvende Noget, som nødvendig maatte kræve Mere, men det finder jeg ikke lokalt. Følgen heraf vil altsaa blive, at det Hele udsættes saaledes, at det Spørgsmaal forelægges den næste Rigsdag, hvorledes Afslutningen af Arbejdet skal gaa for sig. Jeg haaber imidlertid, at der inden 3die Behandling vil blive givet Leilighed til at overveie dette Punkt, hvorom jeg haaber, at der til Svende og Sidst ikke kan være nogen saa skarp Uenighed mellem os, saaledes at man ikke skulde kunne finde en Veikunde ordnes. — Det var disse Hovedpunkter, som der fra Ministerens Side var Spørgsmaal om at maatte imødegaa. — Der er nogle enkelte andre Punkter, som nærmest vedrøre Seminariefonden og Seminarierne, men med Hensyn til dem skal jeg hovedsagelig henholde mig til, hvad der er fremsført af et Par ærede Talere af Mindretallet (Schjorring og Anker). Der er navnlig et Forslag, som jeg tror i sine Følger vil være overordentlig skadeligt, det er Forslaget om at forhøje Betalingen ved Seminarierne fra 10 til 60 Rbd. Dette er en ganske enorm Forhøjelse. Man maa se med ubilbede Dine paa de kongelige Seminarier, hvad de nok fortjene, idet det tilstrækkelig har viist sig, at de ogsaa have udvillet sig og ere gaaede frem med Liden. De Resultater, som tilveiebringes der, staa da i det Mindste ved Siden af dem, der tilveiebringes ved de private Seminarier. Man kan meget godt være retfærdig og venligsinnet imod de private Seminarier, uden at blive uretfærdig mod de andre, som have bestaaet gennem en lang Tid, og som tilstrækkelig have viist deres Betydning. — Ved de andre Forslag under Seminarierne er der kun Tale om mindre betydelige Punkter. Svømmeslaaden skal jeg ganske springe over. Der findes en underlig Foreskilling om Seminarierne, som Ingen kan undre sig over, at Ministeren ikke kan være enig i. Man har en Lov, hvorved det efter udsørlige Forhandlinger og Debatter er afgjort, at der skal være 4 Seminarier, men desuagtet mener man, at Ministeren, som har gennemført denne Lov, og for hvem den er Regel, paa forskjellige Maader skulde søge at diktanere disse Seminarier, for at de muligvis skulde kunne forvinde. Den kraftigste Maade, hvorpaa noget Saadant kunde ske, vilde uretligst være, dersom man til Overraskelse for dem havde solgt Jonstrup Seminariums Bygninger til en Cikoriefabrik, men jeg beder dog at betænke, om dette vilde være en Fremgangsmaade, som en Mi-